

AKD-NEWS!

REPORTAŽE ■ CO VÁS BAVÍ ■ AKTUALITY ■ ZAJÍMAVOSTI

Team
HÚSARES
Airsoft

SLAVÍME

4!

AKD-NEWS!

v tomto čísle:

LISTOPAD 2011

4 Člověk v tísní

7 Nové pušky AČR

9 BVP

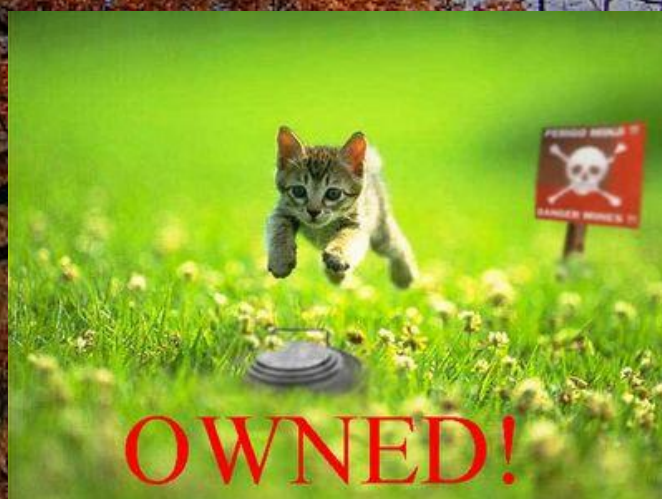
19 Český Červený Kříž Praha 1

22 Zelené barety

27 Team Húsares

30 TOP SECRET

32 Tenth Company

Airsoft Klub Dejvice slaví „čtvrtiny“!

Jak světové zpravodajské centrály zaznamenaly, Airsoft Klub Dejvice oslavily 19. 10. své čtvrté narozeniny.

Pro nás je to čas vzpomínání a bilancování, pro naše přívržence pak důvod k oslavám. Ještě než senzace chtivá média vydají naši první sérii sběratelských kartiček, může nám o sobě říci několik faktů samo AKD.

Světlo světa jsem spatřilo 19. října 2007 v pražských Dejvicích. Zpočátku jsem bylo jen docela malý klubíček, ale poznenáhlu jsem začalo narůstat. Moji první členové byla parta „teplákářů“ s plastovými brokovnicemi. Svá dětská videa dnes sleduji se slzou dojetí v oku. Jak jsem své chráněnce postupně navlékalo do maskáčů zlepšovala se i jejich výzbroj. První plastáčky nahradily útočné pušky renomovaných firem a Klub Dejvice začal připomínat airsoftový. To mi byly asi tak dva roky.

Prodělalo jsem také několik prostých dětských chorob, jako například: ISAF, Melmen nebo Wolf. Moji členové na mě byli tak hodní, že o mě dokonce začali vydávat časopis!

Jako nic jsem překročilo třetí narozeniny, poztrácelo pár mléčných zoubků a jsou tu čtvrtiny! Nezbyvá, než si popřát ještě pár let na víc a ti moji miláčci ať ve mne neztrácejí důvěru!

Mým věrným pac a pusu, Vaše AKD!

Humanitární a rozvojová pomoc

NAŠE POMOC ZAPLAVENÝM KAMBODŽSKÝM RODINÁM POKRAČUJE

[zvětšit +](#)

Děti z vesnice Thmor Keo jdou ze školy domů na oběd
© Veronika Šťastná

V provincii Kampong Chhnang, kde nyní Člověk v tísni pomáhá lidem, zasaženým povodněmi, organizace pracuje od roku 2010. Ve spolupráci s dvěma místními neziskovými organizacemi se snaží podpořit chudé obyvatelstvo venkova v jejich způsobech obživy – v pěstování zeleniny, chovu drůbeže, žab a ryb či ve zpracovávání místních produktů. Projekt zahrnuje 21 vesnic, z nichž několik bylo také silně zasaženo povodněmi. Lidé museli opustit své domovy a postavit si dočasné přístřešky v bezpečné vzdálenosti od vody. Spousta z nich přišla o svá drobná hospodářství, která pro ně byla často jediným zdrojem pravidelného příjmu.

[zvětšit +](#)

© Veronika Šťastná

Návštěva u pana Tema

Minulý týden jsme navštívili společně s terénním pracovníkem místní partnerské organizace obyvatele jedné cílové vesnice (podrobnosti o vesnici pod článkem) projektu ČvT, kde námi byla poskytnuta povodňová pomoc. Setkání se uskutečnilo s rodinou, kterou voda vyhnala více než před měsícem z jejího obydlí, a všech 7 členů nyní obývá prozatímní bambusový přístřešek v sousední vesnici jménem Thmor Keo. Hlavou domácnosti je 64-letý muž jménem Tem Leam. Otec jednatřicetileté dcery, která společně s manželem a 4 malými dětmi tvoří zbytek rodiny. Pan Tem spadl před 30 lety z palmy, když se snažil v rámci svého zaměstnání získat sladkou palmovou mízu pro přípravu palmového cukru. Od té doby je ochrnutý na obě nohy. Příjem rodiny se tak zúžil pouze na možnost rybaření a následného prodeje ryb na trhu. V těchto dnech je však i tato jediná možnost značně omezena. Objevují se silné bouřky, jež lidem z vesnic znemožňují vyjet na svých lodích na řeku, a zajistit si tak denní příjem.

© Veronika Šťastná

„Dobrý den, jsem moc ráda, že vás opět potkávám. Poprvé jsme se potkali v místním chrámu, kde jste ze začátku přebývali. Jak se vám daří?“ započínám náš rozhovor v doprovodu khmérského spolupracovníka, který zajišťuje celý překlad. „Víte, díky střešní plachtě, kterou nám Člověk v tísní dal, jsme si mohli postavit náš vlastní přístřešek a zůstat tak trochu odděleni od ostatních lidí. Mít aspoň trochu svého soukromí,“ odpovídá na můj pozdrav pan Tem. „A taky si určitě pamatujete, že podlaha v pagodě je velmi studená. Pokud se nemůžete hýbat, a jste odkázán na takové podlaze sedět téměř celý den, je to opravdu o zdraví,“ dodává.

„Jak se cítíte? Nemáte vy nebo vaše děti nějaké zdravotní problémy?“ ptám se a přitom se otáčím na dceru pana Tema sedící opodál kojící svého nejmladšího syna. „Syn dostal před dvěma dny průjem, tak jsem mu začala dávat Orasel. Dnes mu dám podle instrukcí, které nám poskytl zdravotník během vaší první návštěvy, ještě jednu půlku tablety, a mělo by to být dobré,“ odpovídá na otázku a usmívá se na syna. Ve vesnici bylo na začátku října evakuováno 25 rodin do místního chrámu. Voda klesá velmi pozvolna, tudíž se většina z nich stále nachází mimo své původní domovy.

zvětšit +

© Veronika Šťastná

Co obsahuje zdravotnický balíček?

Člověk v tísní ve spolupráci s místními zdravotními středisky a italskou neziskovou organizací Cesvi poskytuje každé postižené rodině zdravotnický balíček, jehož obsahem je 50 tablet na čištění závadné vody, 2 mýdla značky Protex a lék Orasel sloužící proti průjmovým onemocněním. Distribuce je vždy doplněna o pracovníky místních zdravotnických center, jež vedou osvětovou kampaň na prevenci a následky průjmových onemocněních.

Mezinárodní pomoc v Kampong Chhnang

Pomoc povodněmi zasaženým vesnicím a jejich obyvatelům v kambodžské provincii Kampong Chhnang odstartovala společnost Člověk v tísní na počátku října. Na aktuální situaci v Kambodži reaguje nejen místní vláda, ale i desítky místních a mezinárodních neziskových organizací – World Vision International, CARE, Save the Children, UNICEF, WFP, ADRA a mnohé další. Vznikají komunikační sítě, na jejichž základě se organizace mohou lépe zorientovat v aktivitách ostatních organizací a jejich poskytované podpoře v postižených oblastech, a předejít tak i jejich vzájemnému překrývání.

Podpora za poslední dny spočívala a stále spočívá zejména v distribuci základních potravin (rýže, rybí konzervy, sůl a olej), hygienických a zdravotnických balíčků (mýdla, tablety na čištění vody či vodní filtry, léky proti průjmům, chřipce atd.) a nakonec i zajištění moskytiér, kanystrů na vodu či střešních plachet. Organizace se v těchto dnech také připravují na aktivity, jež by pomohly zmírnit dlouhodobější následky povodní – obnova poničených nemocnic a zdravotnických center, distribuce semen na novou setbu rýže, či obnova menších hospodářství společně se zajištěním vakcinace domácích zvířat.

Kam Pongraing

Ve vesnici Kam pongraing (okres Rolea Pha'er, Kg. Chhngang provincie) bylo ze 135 rodin žijících ve vesnici 130 zasaženo povodněmi – 25 rodin opustilo domovy a nyní přebývá v přístřešcích v sousední vesnici jménem Thmor Keo, 105 se stále snaží vypořádat se situací a zůstat ve svých domech.

zvětšit +

© Veronika Šťastná

Veronika Šťastná

Věříte, že pomáhat druhým má smysl?
Podpořte nás!
Staňte se členy Klubu přátel Člověka v tísní.

Podívejte se, jak vojáci s novými puškami trénují na Afghánistán

27.10.2011 • Vojáci 72. mechanizovaného praporu v Přáslavicích jako první v armádě převzali nové útočné pušky CZ 805 BREN a hned s nimi začali cvičit. Jednotka se s novými zbraněmi vydá už za pár měsíců do afghánského Wardaku, kde bude mít na starosti výcvik příslušníků Afghánské národní armády.

"Tématem dnešního cvičení bylo prohledat a "vyčistit" neznámý objekt, kde jsme měli potvrzenou informaci, že se ukrývá podezřelá osoba," sdělil poručík Robert Čihař. Návčiv akce, se kterou se budou přáslavičtí ve Wardaku setkávat nejspíš často, trénovala šestice příslušníků 4. jednotky OMLT s novými puškami vůbec poprvé. Zbraně dostali vojáci teprve před několika dny.

Pušky, kterými jednotky nahradí půl století staré samopaly Sa-58, dostává armáda ve dvou verzích – základní a karabina se zkrácenou hlavní. Právě ta se vojákům z Přáslavic při prohledávací operaci osvědčila. "Karabina je na "čištění" budov s úzkými vchody, které jsou pro afghánské kaláty typické, ideální. Do místnosti musíte vstoupit co nejrychleji a když máte hlaveň, která vám nikde nezavadí o překážku, je to výhoda," vysvětlil Čihař.

Příslušníky 4. jednotky poradního a výcvikového týmu nyní čeká řada střelb, aby se s novými zbraněmi sžili a naučili se je ovládat. "S puškami nebudeme jen střílet, ale cvičit i taktiku, která je neméně důležitá," potvrdil velitel 72. mechanizovaného praporu podplukovník Martin Botík, který bude 54členné jednotce ve Wardaku od dubna velet.

4. jednotka OMLT, která bude v Afghánistánu působit od dubna do října 2012, je složená z vojáků 13 útvarů české armády. Jádrem tvoří příslušníci 72. mechanizovaného praporu z Přáslavic. Jednotka se začala na nasazení ve Wardaku připravovat letos v srpnu výcvikem v německém Hohenfelsu. Poté vojáci absolvovali přípravu v Přáslavicích pod dohledem britského poradního a výcvikového týmu BMATT a zúčastnili se také řady speciálních kurzů – včetně první pomoci. Od listopadu se vojáci začnou naplno věnovat střelbě z nových pušek a procvičovat budou také to, proč do Afghánistánu jedou – mentoring tamních příslušníků armády.

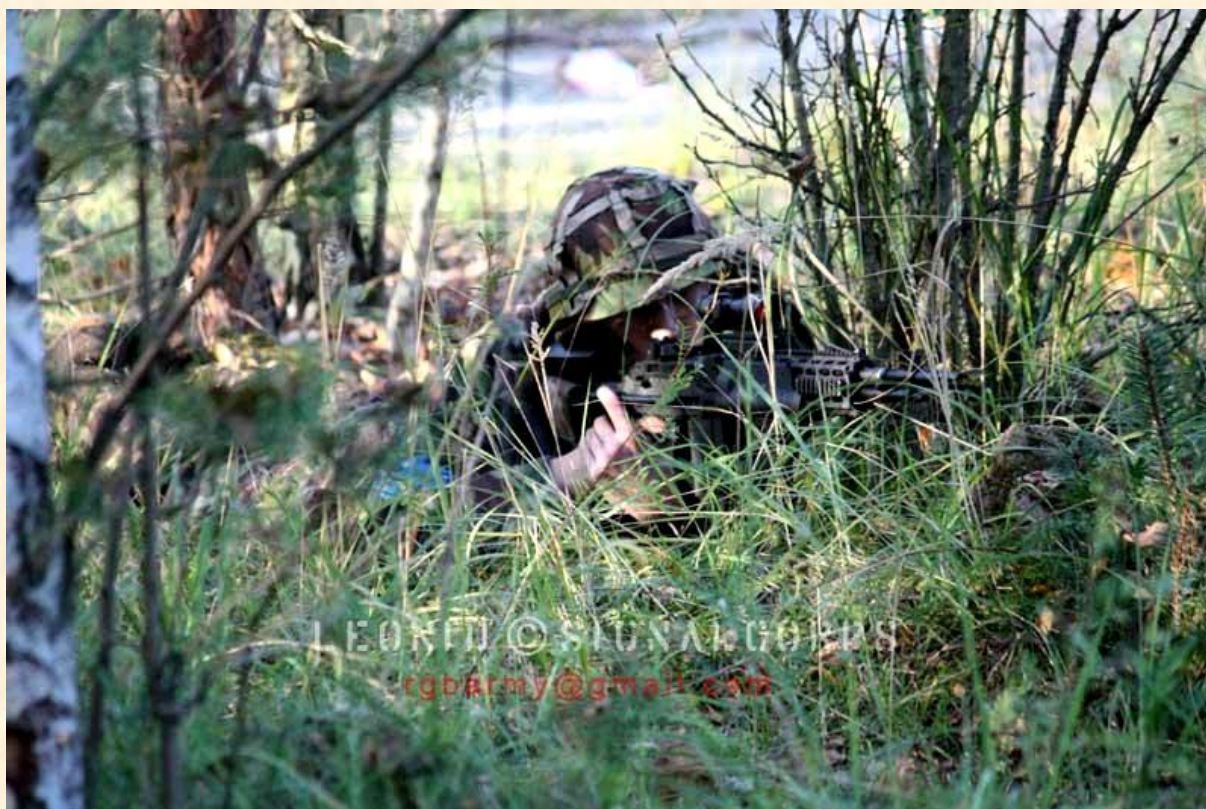
Foto: Jan Kouba

*Autor: major Martin Hajduch, tiskový a informační důstojník 4. OMLT, Olga Haladová
Zdroj: www.army.cz*

*Foto by SIGNALCORPS pořizeno na akci Útok na FOY 2011
<http://signalcorps.rajce.idnes.cz/>*

BVP - 1

BVP-1 (Bojové vozidlo pěchoty) je československé lehké bojové pásové vozidlo, disponující pancéřovou ochranou, vysokou pohyblivostí a mohutnou výzbrojí. Bývá využíváno jako doplněk mechanizovaných jednotek armády, čímž zvyšuje jejich palebnou sílu a manévrovatelnost. BVP-1 bylo vyráběné na základě licence sovětského bojového vozidla pěchoty BMP-1. První stroje ověřovací série byly vyrobeny roku 1968 a oproti sovětskému originálu došlo během krátké doby k několika konstrukčním změnám. Sériově se začaly obrněnce vyrábět roku 1970 a do roku 1989 bylo vyrobeno 17 295 kusů BVP, které se vyvážely do SSSR a tehdejších socialistických a rozvojových spřátelených zemí.

BVP je vozidlo nadčasové konstrukce s vysokou pohyblivostí a výbornými manévrovacími schopnostmi, vybavené mohutnými zbraněmi a pancéřovou ochranou. Zvyšuje palebnou sílu a manévrovací schopnost mechanizovaných jednotek na bojišti a to i v případě použití zbraní hromadného ničení. BVP je určené pro zvýšení pohyblivosti a palebné síly motorizovaných jednotek a k ničení obrněných cílů a živé síly protivníka. Vozidlo je vyzbrojeno 73 mm kanónem vz. 71, spřaženým 7,62 mm tankovým kulometem PKT:

7,62 mm tankový kulomet PKT je tankový kulomet, určený k použití v bojových vozidlech jako spřažená zbraň. Na rozdíl od pěchotních verzí má elektromagnetické ovládání spouště. Kulomet PKT je odvozen z pěchotních kulometů PK/PKM Kalašnikovovy konstrukce. Funguje na principu odběru prachových plynů z hlavně. Závěr je uzamčen otočným závorníkem. Na rozdíl od kulometů vz. 59 jsou u PKT náboje z pásu vytahovány směrem vzad a před vsunutím do nábojové komory musí být sníženy na její úroveň. Pás je nerozpadavý.

Obr.: 7,62 mm tankový kulomet PKT

Technická data	
Ráže	7,62 mm
Náboj	7,62 x 54R
Kapacita pásu	25 ran (lze spojovat)
Délka zbraně	1098 mm
Hmotnost	10,5 kg
Kadence	750ran / min.
Úst'ová Rychlost	830 m/s

Dále pak odpalovacím zařízením protitankových řízených střel AT-4 (tento typ reaktivních raket dokáže bez sebemenších potíží probít i pancíře novodobých tanků). Kanón je bezzákluzový s hladkým vývrtem a střelou je v podstatě raketa vymetená poměrně malou prachovou náplní. Po opuštění hlavně se zažehne raketový motor a vyklopí stabilizační křídélka pro udělení rotace. V přední části raketové střely je kumulativní nebo tříštivá nálož. Nabíjení je automatické,

střelec volí typ střely a nabíjecí mechanismus podle kódu na těle střely vybere správný typ. V bočnicích a zadních dveřích jsou umístěny střilny pro dva kulomety a sedm samopalů. BVP má dále instalováno zařízení na tvorbu neprůhledné dýmové clony.

BVP-1 díky svému pancéřování, hermetickému utěsnění korby a filtroventilačnímu zařízení tvoří spolehlivou ochranu osádky před účinky tlakové vlny a pronikavé radiace v případě použití jaderných zbraní, před účinky chemických a bakteriologických zbraní, před radioaktivním prachem při pohybu vozidla v zamořeném terénu. Podvozek BVP se také stal základem

nových i zcela odlišných zbraňových systémů, slouží např. jako vyprošťovací pásové vozidlo nebo jako průzkumné pásové vozidlo zvané BVPz-Svatava, radiový vůz Bečva, dělostřelecké pozorovací komplety Sněžka a Los, 120mm samohybný minomet PRAM a velitelské OT-90.

Takticko technická data:**osádka:** 3 osoby**výsadek:** 8 osob**hmotnost:** 14 tun**maximální rychlost:** na silnici 65 km/h, v terénu 45 km/h, rychlost plavby 7 km/h**výrobci:** ZTS Dubnica nad Váhom a PPS Detva**překročivost** (šířka příkopu): 2,5 m**výstupnost** (výška překážky): 0,7 m

Základní charakteristika	
Posádka	3 + 8 členů
Délka	6,73 m
Šířka	2,94 m
Výška	2,06 m
Hmotnost	13,25 t
Pancéřování a výzbroj	
Pancéřování	8 – 20 mm
Hlavní zbraň	73mm kanón 2A28
Sekundární zbraně	1× 7,62mm kulomet PKT 4×PTŘS 9M14M Maljutka
Pohon a pohyb	
Pohon	Vznětový motor UTD–20 221 kW (300 hp)
Odpružení	torzní tyče
Max. rychlost	65 / 40 / 7 km/h silnice / terén / plavání
Poměr výkon/hmotnost	16,7 kW/t
Dojezd	550 – 600 km

OT 90

OT-90 je československý, resp. český obrněný transportér, který vznikl úpravou bojového vozidla pěchoty BVP-1. Dle *Smlouvy o konvenčních ozbrojených silách v Evropě*, přijaté účastnickými státy 19. 11. 1990 v Paříži, a *Dohody o maximálních úrovních konvenčních zbraní a techniky*, se tehdejší Československo zavázalo snížit stavy obrněné techniky. Vzhledem k tomu, že BVP-1 byly opatřeny kanónem ráže 73 mm a patřily ke kategorii bojových vozidel s těžkou výzbrojí, jejichž počet byl dle smlouvy omezený, bylo přistoupeno k přestavbám vozu podle těchto nových dohod. Z BVP-1 byla sejmuta bojová věž vybavená 73 mm kanónem vz. 71, spřaženým 7,62 mm kulometem PKT a odpalovacím zařízením pro PTŘS 9K11 MALJUTKA. Ta byla nahrazena v rámci akce "Opera" věží BTR-60Pb z vozidla OT-64 (SKOT), která byla vyzbrojená velkorážním kulometem KPVT ráže 14,5 mm a spřaženým kulometem SGMT vz. 43/66 ráže 7,62 mm, který byl následně měněn za kulometry PKT. Touto úpravou se kvůli posunutí těžiště zhoršily jízdní a plavební vlastnosti vozidla, ve

věži byl omezený prostor a neotáčela se s ní podlaha střelce. Vnitřní interkom střelci ztěžoval činnost a nebyl vyřešen odvod plodin střelby, prostor nabíječe byl malý, byl omezen počet munice. Věž byla oproti vozu méně odolná a byla mechanicky otáčena, což zpomalovalo efektivitu střelby. Tato přestavba byla oficiálně nazvána jako *OT-90*, neoficiálně se tomuto obrněnému transportéru přezdívalo „*Havlův tygr*“.

V roce 1992 vznikl v podniku VOP 026 Šternberk, s.p. prototyp modernizované verze **OT-90 M1**, na kterém bylo realizováno celkem 14 modernizačních prvků, které řešily odstranění nedostatků z přestavby BVP-1 na OT-90 a současně došlo ke zkvalitnění bojových vlastností těchto vozidel. Roku 1993 došlo k další modernizaci, vozidlo dostalo označení **OT-90 M2**. Věž byla dodatečně opancéřována, byly provedeny další modernizace a úpravy, které z vozidla udělaly moderní stroj odpovídající svému zaměření.

Základní charakteristika	
Posádka	3 + 8
Délka	6,7 m
Šířka	2,9 m
Výška	2,1 m
Hmotnost	12,4 t
Pancérování a výzbroj	
Pancérování	do 20 mm
Hlavní zbraň	1x kulomet KPVT ráže 14,5 mm
Sekundární zbraně	1x kulomet SGMT nebo PKT ráže 7,62 mm
Pohon a pohyb	
Pohon	UTD-20 220 kW
Odpružení	
Max. rychlost	65
Poměr výkon/hmotnost	17,7 kW/t
Dojezd	750 km

Jízdy obrněným vozidlem

Okuste prostory bojového vozidla pěchoty a vychutnejte si jízdu plnou adrenalinu! S BVP-1 si budeme připadat jako na bitevním poli. Vyzkoušejte si jízdu v terénu, ve vodě a dokonce můžete na vlastní kůži řídit toto 13ti tunové vozidlo.

Autor: Ondra

Zdroj / foto:

archiv autor

www.csla.cz

www.cs.wikipedia.org

www.armypoint.cz

www.bvp-obrenenytransporter.cz

Vážení zákazníci,

Chtěli bychom Vás upozornit na nové zboží značek **TacGear** a **T.O.E. Concept**, které se objevilo na našich stránkách. Jde o renomované firmy celo-evropského formátu. Výrobky značky **TacGear** jsou vybaveny některé z evropských zásahových jednotek-jak policejních, tak i vojenských. Značka **T.O.E. Concept** je v naší republice zatím téměř neznámý pojem, přesto jde o firmu s padesátiletou tradicí na velice vysoké úrovni, která dodává oblečení a výstroj francouzské policii, francouzské vojenské policii, francouzské armádě a předním evropským soukromým bezpečnostním službám. Sortiment značky **TacGear** už máme na ucházející úrovni, tudíž nebude v nejbližší době zásadně rozšířen. Sortiment značky **T.O.E. Concept**, na druhou stranu, je zatím "v plenkách" a každý den by se v něm měly objevit minimálně dva nové produkty. Produkty obou firem jsou opravdu špičkové kvality a jejich zpracování dosahuje té nejvyšší úrovně. Produkty těchto dvou firem se Vám, stejně jako produkty ostatních firem, pokoušíme nabízet s nejnižší cenou ze všech obchodu v ČR.

Přejeme Vám příjemný nákup!

Armynet

AIR

SOFT

PŮJČOVNA

Den válečných veteránů

11. listopad je den věnovaný památce válečných veteránů. Slaví se celosvětově jako Den veteránů nebo Den vzpomínek. Od roku 2001 Česká republika v Den veteránů vzpomíná na oběti všech válečných konfliktů a státní i vojenští představitelé se zúčastňují pietních akcí v Praze a dalších místech naší vlasti.

11. listopad byl přitom vybrán symbolicky, neboť toho dne roku 1918 bylo ve vlakovém voze v Le Francport u severofrancouzského města Compiègne podepsáno příměří mezi Spojenci a Německem, jímž byly na západní frontě ukončeny boje 1. světové války. Hlavními signatáři příměří byli vrchní velitel spojeneckých sil maršál Ferdinand Foch a německý zástupce Matthias Erzberger.

Tradice oslav konce 1. světové války se začala rodit již při prvním výročí dne příměří, 11. listopadu 1919, kdy byl tento den připomínán v Londýně, Paříži i dalších městech dohodových států. Americký prezident Woodrow Wilson téhož roku oficiálně vyhlásil 11. listopad Dnem příměří. Oficiálním svátkem se stal v roce 1926. Roku 1954 přejmenoval Kongres Den příměří na Den veteránů.

Symbolem Dne veteránů se stal květ vlčího máku. Prvopočátky tohoto symbolu najdeme v básni „In Flanders Fields“ od kanadského vojenského lékaře podplukovníka Johna McCrae, který ji složil v květnu 1915, když se v belgických Iprách účastnil jedné z bitev. Ačkoliv byl vojenským chirurgem, na útrapy a bolest raněných vojáků si nemohl zvyknout. Svoji bolest mírnil psaním básní. Zvláště se ho dotkla smrt přítele a bývalého žáka poručíka Alexise Helmera. Očitý svědek seržant Cyril Allison popsal, že toho rána, kdy vál jemný východní vítr, se vlčí máky mezi hroby jakoby vlnily. John McCrae svou bolest vepsal do básně, ale papírek s ní zahodil. Kolemjdoucí důstojník jej však zvedl a poslal do Anglie. Časopis Punch publikoval báseň 8. prosince 1915. Tradice nošení vlčího máku se John McCrae nedožil, padl před koncem války.

Báseň se dostala do rukou americké členky asociace Mladí křesťané Moiny Michael a inspirovala ji k myšlence učinit z květu vlčího máku poetický symbol obětí tohoto celosvětového válečného konfliktu. Poprvé tuto svoji představu uskutečnila v USA v roce 1920, kdy vlčí mák jako symbol vzpomínky na válečné útrapy přijali američtí veteráni a v roce 1921 ji její francouzská následovnice Anne Guerin rozšířila mezi kanadské a britské legionáře. Ve stejném roce se ke znaku vlčího máku přihlásila i Austrálie. V roce 1921 zvolil bývalý velitel britských expedičních sil polní maršál sir Douglas Haig jako předseda Nadace veteránů vlčí mák za symbol pro sbírku na pomoc válečným veteránům a invalidům.

Dnes můžeme spatřit květ vlčího máku při oslavách Dne válečných veteránů ve většině demokratických zemí, které byly zataženy do světových válek.

Rozhodně není náhodné, že Den veteránů vzbudil tak velký ohlas u naší široké veřejnosti. Důvody proto je zřejmě nutné hledat především v evropských dějinách minulého století poznamenaných krutými válkami, jež si vyžádaly nemalé oběti i z řad Čechů, Moravanů a Slezanů. Živá odezva je však také důkazem toho, že žijící generace nezajímají jen suchá fakta o mrtvých, raněných či nezvěstných, ale dožadují se i poznatků o okolnostech, které vedly ke krizi celých společenstev lidí, pídí se po jejich pravých příčinách, uvažují o hodnotách lidského bytí, soudí minulé a nepochybně v těchto souvislostech uvažují i o hodnotách svobody, demokracie, míru a tolerance dneška.

Oslavy jsou věnovány uctění žijícím i mrtvým válečným veteránům všech válek. Pro nás je Den veteránů příležitostí veřejně si připomenout hlavně československé vlastence, kteří ve dvou válečných apokalypsách, ohraničených léty 1914 až 1918 a 1939 až 1945, nezištně a bez váhání nasazovali své životy za osvobození lidstva a vítězství myšlenky svobodného a demokratického soužití mezi národy. Češi, Moravané a Slováci měli v těchto válkách vždy jeden motiv k boji navíc: bojovali za obnovení své státní suverenity.

IN FLANDERS FIELDS

John McCrae

*In Flanders fields the poppies blow
Between the crosses, row on row,
That mark our place; and in the sky
The larks, still bravely singing, fly
Scarce heard amid the guns below.*

*We are the Dead. Short days ago
We lived, felt dawn, saw sunset glow,
Loved, and were loved, and now we lie
In Flanders fields.*

*Take up our quarrel with the foe:
To you from failing hands we throw
The torch, be yours to hold it high.
If ye break faith with us who die
We shall not sleep, though poppies grow
In Flanders fields*

Na polích ve Flandrech

John McCrae

Na polích ve Flandrech divoké máky rostou,
tam mezi kříži, řada za řadou.
Zde ležíme. Nahoře mezi červánky,
je možná slyšet zpívat skřivánky,
zde dole kanóny jen svojí píseň řvou.

My už však nevstanem a je to možná zdání,
že včera ještě žili jsme a byli milováni.
Teď jenom tiše ležíme
na polích flanderských.

Náš boj však zase jiní převezmou.
Do vašich rukou dáme my teď svou
hořící pochodeň a vy ji neste dál.
Kdyby vám uhasla, vzpomeňte na náš žal,
že jsme tu padli zbytečně. Jen máky porostou
na polích flanderských.

Zpracoval: Ondra

Zdroj:

www.legionar.org

www.mocr.army.cz

www.wikipedia.org

Rescue Marathon 2011

Již podruhé, a v mnohem větším stylu, se letos konalo náročné záchranářské cvičení zvané Rescue Marathon. Do Mentaurova u Litoměřic kromě nás letos vyrazil i tým našich přátel ze slovenských Košic (na snímku). K naší vlakové výpravě přes Lovosice do Litoměřic se přidali i 4 figuranti. Dále se akce zúčastnilo 10 dalších týmů z celé ČR, mezi nimi i dva týmy z pořádající 5. MS Praha 7. Jako rozhodčí jsme na stanovištích potkávali nejen sedmičkáře, ale také dva členy ze Žižkova nebo viceprezidentku Lenku Zuskou.

V pátek večer nás čekala první akce, kdy jsme byli náhle zahrnání do krytu kvůli teroristickému útoku chlorem. Tady jsme ale nikoho nezachraňovali, ale naopak jsme byli zachraňováni z krytu, ve kterém postupně docházel kyslík.

V noci na sobotu jsme překvapivě mohli spát. Ráno jsme se nasnídali, všichni jsme obdrželi Red Bully a bagety na cestu a po nástupu družstev na hřišti jsme byli auty rozvezeni na stanoviště, kde jsme měli začínat.

28. do 30. září!

Za den jsme prošli celkem třináct stanovišť, na kterých nás čekaly různé úkoly. Večer nás ještě čekala noční rojnice s vyhledáváním letadla po havárii a rituální sebevražda, po které většina účastníků padla vyčerpáním.

V neděli už přišel čas na zabalení všech věcí a rozloučení. Rozhodčí pouze hodnotili naše chyby, ale nebodovali nás, takže jsme nemohli prohrát. Celému organizačnímu týmu 5. MS Praha 7 děkujeme za skvělou akci, kterou pro nás připravil. Kdo nejel, udělal chybu, kterou budete ale moci napravit už příští rok od

Více o průběhu akce se dozvíte z článku v Litoměřickém deníku, který si můžete přečíst [zde](http://litomericky.denik.cz/zpravy_region/20111002mentaurov-rescue-marathon-2011.html):
http://litomericky.denik.cz/zpravy_region/20111002mentaurov-rescue-marathon-2011.html
 Fotky jsou pak [zde](http://www.facebook.com/media/set/?set=a.283134335049628.87952.183610815001981):

<http://www.facebook.com/media/set/?set=a.283134335049628.87952.183610815001981>

Zličínský den her a zábavy 2011

U příležitosti Světového dne první pomoci a tradičního cyklistického závodu Zličínské okruhy, který vyšel právě na sobotu 10. září, letos naše místní skupina uspořádala Zličínský den her a zábavy. Na akci se sešlo mnoho dětí i dospělých příznivců horských kol. U našeho červeného stánku jsme po celou dobu předváděli postup při resuscitaci zraněného. Zároveň naše mladé zdravotnice maskovaly všem zájemcům krvavá poranění. Pokud dítě získalo na svůj lístek na dalším stanovišti razítko za malování poslepu, mohlo si vyzvednout za odměnu pexeso nebo křížákový otvírák.

Akci zpestřili také hasiči z SDH Zličín, kteří přivezli své hasičské vozidlo. Pozvali děti na střechu a ukázali jim celou svou výbavu. Navíc sprchovali všechny, kteří byli zapatláni umělou krví.

Kdo si přinesl kolo, mohl závodit. Trasa byla přizpůsobená věku dětí. Odpoledne se konaly dva závody pro dospělé, které už byly mnohem náročnější. Děti obdržely za své sportovní výkony diplomy, dospělí pak poháry.

Během dne jsme početné skupině přihlížejících předvedli také zásah, při kterém naši mladí zdravotníci ošetřovali Máju se střepem v břiše. Velký zájem mezi dětmi byl také o pozvánku do našeho kroužku. Informovali jsme i o řadě dalších našich aktivit.

I díky tomu, že počasí se vydařilo, budeme na akci dlouho rádi vzpomínat. Užili jsme si tady spoustu zábavy. Poděkování za přípravu patří především Sport Clubu Calabrone a samozřejmě všem, kdo nám pomáhali. Už teď se těšíme na další ročník.

Prohlédněte si fotky z akce:

<http://www.facebook.com/media/set/?set=a.10150367061099108.400411.696004107&l=939acccca1&type=1>

Den, kdy září světlušky 2011

Ve středu 7. září jsme tak jako každý rok vyrazili do ulic vybaveni tykadly, krovkami,

zapečetěnými pokladničkami a především sbírkovými předměty. Byly mezi nimi dobře známé svítící náramky za 50 Kč. Novinkou letos byly zvukové píšťalky za 40 Kč a originální kuličkové hry za 60 Kč.

Už po půl osmé ráno jsme se začali scházet ve vestibulu stanice metra Malostranská s Dančou Sázavovou, Terkou Novotnou a Jardu Rackem, zatímco v různých částech Prahy se v tu chvíli pohybovalo dalších šest světlušek z naší stáje. My jsme do 10:30 nabízeli světluščí

materiál lidem právě na Malostranské. Pak už jsme vyrazili na naše oblíbené Malostranské gymnázium v Josefské ulici, kde jsme potkali mnoho našich bývalých i současných členů. Protože před námi už ale celou školu prosvětluščíly i Eliška Čermáková s Terkou Šimanovskou a Bára Částková s Kikčou Žvátorovou, moc dlouho jsme se tady nezdrželi. V našem týmu byli letos poprvé také Martin Cífka a Jakub Zimola z tercie. Pak naše cesta pokračovala k Andělu. Tady stál také světluščí stan s asistenčními slepeckými psy a tykadly na prodej za 80 Kč. Odpoledne mě pak na zdejší pěší zóně doplnila Klára Sebroňová a Eliška Jurcová. Několikrát nás překvapil déšť, ale ten našťastí nebyl silný a dlouhý jako ten pondělní.

Zatímco po náramcích a kuličkových hrách se rychle zaprášilo, píšťalky nám nakonec ještě zbyly. I tak to byl hezký den, během kterého jsme vybrali 25930 Kč. Byla to pařba.

Podívejte se na fotky ze sbírkového dne:

<http://www.facebook.com/media/set/?set=a.10150363493319108.399649.696004107&l=f7e230aa83&type=1>

Šimon Hlinovský
5ms@cckpraha1.cz

Akce Bohemia Air Soft. Více na: WWW.AIRSOFTSHOP.CZ!

Záložní pistole? Kup si střelecký balíček!
dostaneš:

- Záložní pistoli UHC ASG SP8
- Pouzdro Swiss arms na opasek
- Kuličky a plyn UHC

Ušetříš 800,- Kč!

1274,-
165,-
119,-
572,-
~~2130,-~~
1330,-

Poznej kouzlo plynových pistolí...

**V naší prodejně v Praze 9 si můžete vybrat i z dalších výhodných balíčků!
Při nákupu na požádání katalog ASG zdarma.**

SLEVY:

Nabízíme atraktivní slevy pro velkoobchodníky, airsoftové kluby, profesionály i jednotlivce. Podrobnosti naleznete v okně informace, odkazu slevy.

PŘED NÁKUPEM SE PROSÍM VE VLASTNÍM ZÁJMU PODROBNĚ SEZNAMTE S DODACÍMI, OBCHODNÍMI A ZÁRUČNÍMI PODMÍNKAMI.

Speciální jednotky světa

V tomto seriálu Vám pravidelně budeme představovat „to nejlepší“ co mají armádní síly vyspělých zemí k dispozici.

Zelené barety

Speciální jednotky U.S. Army (Zelené barety)

Hned v úvodu je nutno si vysvětlit, že žádná jednotka se nejmenuje Zelené barety. Je to pouze přezdívka speciálních zelené barety. Právě u jedné John Rambo. Příslušníci těchto filmech a knihách o Rambovi Pojdme se tedy podívat na to, co Army ve skutečnosti.

jednotek, které nosí právě z těchto jednotek měl sloužit jednotek otevřeně říkají, že ve jsou představeni úplně jinak. jsou speciální jednotky U.S.

Ještě mi dovoluťe krátké, ale nutné v pojmu speciální jednotky. Díky dohady o to, která jednotka je vysvětlit strukturu zvláštních operací v amerických ozbrojených složkách. U.S. Army má kromě pozemních jednotek i jednotky výsadkové. Ty jsou označovány za “požární oddíly”. Známa 82. a 101. Jsou nasazovány na místech, kde rychle potřebujete zasáhnout nebo demonstrovat sílu. Jedná se o jednotky, které po seskoku se pohybují a chovají podobně jako běžná armáda. Jejich odhodlání je na poněkud vyšší úrovni než u běžných pozemních jednotek. Pak zde máme tzv. [speciální výcvik Rangers](#) a jednotky [Rangers](#). Jedná se program maximálního zefektivnění bojové činnosti družstev. Jedná se o lehkou pěchotu, která bývá používána podobně jako výsadkáři, ale soustřeďují se na průzkum a boj v malých skupinách. Dále zde nalezneme [Special Forces – Speciální jednotky](#) (síly). Ty se používají pro netradiční bojové operace a operace jiné než válka. Jedná se 12 členné skupiny, které jsou používány jako poradci v zemích třetího světa, vedoucí hnutí odporu nebo jednotky pro dlouhodobý pobyt daleko v týlu protivníka. Z těchto jednotek se vyčlenili 1st SFOD-D (Delta Force), kteří jsou používáni na protiteroristické akce mimo území USA, zásahy zvláštního charakteru a jiné akce, ke kterým se vláda USA nebude hlásit.

odbočení. Je trochu zmatek tomuto zmatku také vznikají lepší. Pokusím se

Námořnictvo má svou strukturu částečně podobnou této. Jedná se pěchotu USMC, průzkumné jednotky RECON USMC a jednotky [SEAL](#). Za protiteroristické operace na území USA je zodpovědná FBI nebo speciální policejní týmy SWAT jednotlivých států. Někdy se říká speciální jednotky všem těmto jednotkám. Je lepší nazývat obecně tyto jednotky jako jednotky pro zvláštní operace. Pokud se podíváte na zaměření jednotlivých jednotek, tak zjistíte, že vlastně nemáte co porovnávat. Není tedy lepší nebo horší. Může být pouze daná jednotka použita nevhodným způsobem, což se může stát všude i v USA.

Historie speciálních jednotek sahá do II. Světové války. Jako počátek je považována 1st Special Service Force. Ve skutečnosti však jsou speciální jednotky, jak je známe dnes, dítkem “Studené války.” Jednotka začala být seskupována v roce 1952 ve známé líně výsadkářů Fort Bragg. Pak se brzy přesunula do Bad Tolz v Německu (tehdy západním). Tato jednotka byla označena jako 10th SFGA, ačkoliv byla vlastně tehdy jedinou jednotkou. Účelem, proč tato jednotka vznikla, bylo to, že ve východní Evropě ovládané SSSR nebyly k dispozici už hnutí odporu, a tak tato jednotka měla v případě války působit jako základní partyzánský oddíl, který bude vytvářet v dané zemi hnutí odporu. S nasazením se počítalo i hlavně v případě, že se armády států Varšavské smlouvy rozjedou na západ. Tyto jednotky by zůstaly v Bavorsku a podporovaly tamní hnutí odporu. Mnoho akcí bylo prováděno pod

vedením CIA, která dostala řadu kvalifikovaných lidí. Mimochodem vojáci speciálních jednotek hovořili takovým Bavorským dialektem, že při cvičeních je výsadkáři běžně považovali za místní zemědělce a často si z nich anglicky utahovali. Čas od času se pak výsadkáři nestačili divit, že na ně chodí hlášení, že se nechovají k místním obyvatelům laskavě.

Skutečným válečným nasazením však byla válka ve Vietnamu. Vojáci speciálních jednotek byli první kdo se do toho konfliktu zamotali a byli mezi posledními, kdo Vietnam opustili. Více méně tam byli jak před tak i po. Hlavní složkou speciálních jednotek je tzv. A-tým. Tyto A-týmy o síle 12 mužů organizovaly hnutí odporu z domorodých kmenů horalů. Je zajímavé že tyto kmeny tvoří 20% obyvatelstva, ale obývají 70% území! Mimochodem byli jihovietnamci považováni za ekvivalent opice. Dokážete si pak představit, že vztahy mezi horaly a lidmi z měst nebyly nejrůžovější. Do jak nepříjemné situace se dostali vojáci speciálních jednotek, když byli převeleni pod jihovietnamské vedení, které jejich jednotkami hnutí odporu doslova opovrhovalo, vám nemusím jistě vysvětlovat.

Přesto i ta nejhorší válka jednou skončí a tak skončila i válka ve Vietnamu. Pak následovala Grenada, Perský záliv, Somálsko a státy bývalé Jugoslávie. Tolik k historii, ale pojďme se podívat na výběr příslušníků speciálních jednotek U.S. Army.

Výběrové řízení – SFAS a SFQC

SFAS – Special Forces Assessment and Selection (Hodnocení a výběr pro speciální jednotky)

– jak vidíte, Američané si potrpí na zkratky. Tato zkratka je používána pro 23 denní výběrový kurs spojený s přípravou na SFQC – Special Forces Qualification Course (Kvalifikační kurs speciálních jednotek). Před tím než se dostanete k SFAS tak musíte být specialisté, pokud jste obyčejní vojáci a pokud se jedná o důstojníky, ti musejí dosáhnout hodnosti nejméně 1st lieutenant. Jste pozváni na

osobní pohovory, kde je vám vysvětlena funkce 12 členných skupin, které jsou základním kamenem speciálních jednotek, jak bude vypadat výcvik a co se od vás očekává. Jste dotazováni na důvody svého rozhodnutí. Podmínkou účasti je i naprostá bezúhonnost. To rozhodně znemožní, aby se do speciálních jednotek dostali různí týpci, kterým není nic svaté.

První týden zahrnuje různé psychologické a fyzické testy. Psychologové si vás vezmou na pohovor a budou zjišťovat zda-li nejste psychicky labilní osoba. Voják musí splnit standardy armádního fyzického testu pro věk 17 – 21 let a získat tak nejméně 206 bodů. Musí uplavat 50 metrů v uniformě a překonat 24 km s batohem těžkým 25kg a zbraní.

Druhý týden sestává ještě více z pochodů, ale přibývá také překážkový běh složený z překážek zatěžujících horní polovinu těla. Součástí je navigační část nazvaná STAR. Je to 18 km přes kopcovitý terén a vodní plochy. Nesmí chodit po cestách ani mýtinách a postupuje

se v noci bez ohledu na počasí. Je to nejdelší trasa v armádě, kterou musí ujit voják sám s těžkým batohem.

Třetí týden se zaměřuje na umění vedení a spolupráce. Kandidáti jsou rozděleni na 12 členné skupiny, které musejí reagovat na určité stresové situace. Jsou postaveni před určitý problém a je hodnoceno jak a v jakém čase jej vyřeší. Například je úkolem přesunout vlek na vzdálenost 18 km. Jedním z nejhörších úkolů je "Sandman". Dva stěhovací 100l pytle jsou naplněny pískem a představují sestřelené piloty. Úkolem skupiny je dopravit...

Je docela běžné, že vojáci shodí až 15 kg své hmotnosti bez ohledu na to, že se do nich cpe jídlo horek dolem. Je to i psychicky náročné. Instruktoři tvrdí, že za ty tři týdny se jim podaří zlomit každého. Pro pokračování v SFQC je vybráno průměrně 50% uchazečů.

Po SFAS ještě nejste za vodou. Musíte prodělat výsadkový výcvik pokud jej ještě nemáte a také výcvik velitele malých skupin. Pro ty, kteří budou spojaři to znamená zúčastnit se 8 týdenního kurzu morseovky.

Jakmile se dostanete do SFQC absolvujete 80 hodinový kurz velitele a speciálních operací.

Ve druhé fázi důstojníci mají 15 týdenní instruktáž o doktríně, poslání a možnostech speciálních jednotek. Ostatní vojáci si vyberou jeden ze čtyř kurzů. 13 týdnů dlouhý kurs zbraňového specialisty nebo ženisty, 21 týdnů dlouhý kurs pro spojaře a 45 týdnů trvající kurs pro mediky.

Kurz pro zbraňové specialisty – zaměření je na ovládnání všech typů zbraní, se kterými se můžete setkat. Důležité je také umění navádění palby. Nejen pomocí balistických počítačů, ale také pomocí nejroztodivnějších příručních pomůcek. Účelem je umět zajistit palebnou podporu všude na světě.

Kurz pro ženisty – po absolvování tohoto kurzu budete umět postavit nejen různé mostky, ale i různé stavby latrínou počínaje a nemocnicí konče. Součástí tohoto kurzu je pyrotechnika. Účastníci se učí dezaktivovat více než 50 amerických a cizích min.

Kurz pro spojaře – spojaři se musejí nejen naučit morseovku jak už bylo řečeno, ale musejí vědět téměř vše o různých spojovacích prostředcích. Musejí se naučit používat šifrovací a dešifrovací tabulky a přístroje. Důležité je i to, aby dokázali dělat některé opravy. V současné době se výcvik skládá i ze satelitní a digitální komunikace.

Kurz pro mediky – absolventi těchto kurzů jsou vlastně skutečnými lékaři. Po ukončení kariéry ve speciálních jednotkách se jich hodně dále věnuje medicíně. Jsou skutečnými specialisty a na jejich činnosti mnohdy závisí úspěch celé operace. Jsou tou hlavní osobou při získávání "srdcí a mozků" domorodého obyvatelstva pro hnutí odporu. To, že jsou opravdu dobří dokazuje to, že svůj výcvik provádějí na úrazových odděleních v amerických nemocnicích a není pro ně problémem vytrhnout odborně zub, provést operaci slepého střeva

a odrodit dítě. Během akce se nemůžete odskočit zeptat pana docenta jak se to či ono dělá, a zda-li toto je vhodnější než tamto.

Po ukončení těchto specializovaných kurzů následuje stmelovací cvičení Robin Sage. Zde jsou dáni do skutečných A-týmů a musí dokázat, že dokáží spolupracovat v bojových podmínkách. Na konci tohoto cvičení je vysněný zelený baret s odznakem Special Forces s nápisem DE OPPRESSO LIBER (osvobodit z útlaku) a “fleší” jednotky. Fleš je látkový podklad pod odznak a jeho barva určuje, ke které jednotce patříte. 10th SFGA má například zelenou.

Pokud si myslíte, že už je konec všem školením, tak jste zase na omylu. Následuje čtyř až šesti měsíční kurz ve vybraném jazyku. Pokračujete také ve výcviku volného pádu a nebo výcviku odstřelovačů. Specialitou těchto odstřelovačů je i to, že umějí delaborovat cizí munici a přebít ji tak, aby byla vhodná pro jejich zbraň. To, že by jim došly náboje, je pro ně řešitelný problém.

Příslušníci speciálních jednotek U.S. Army jsou vlastně učitelé a ne bandou hrdlořezů. Díky nim je v mnoha vesnicích třetího světa voda a hygiena a mnoho malých dětí ani neví, že při jejich příchodu na svět byl nějaký chlap se zeleným baretem. DE OPPRESSO LIBER!

Tento článek jsme uveřejnili s laskavým svolením serveru MILITARY.CZ

Team Húsares Airsoft

Tentokrát se mi podařilo vyzpovídat sympatického a tepmperamentního bojovníka z daleké Chile, který mi prozradil spoustu zajímavých věcí o svém týmu.

Základna týmu je v Byl založen 27.4.2006. U zrodu Jim Street. V roce 2007 a 2008 se klub 25 aktivních členů. Ze začátku Pantera, ale kvůli jejich práci jsou v týmu jen jednu ženu, která hraje Dr. House. Tradičně i tady se aktivní, tak 2 vysloužili.

městě La Serena a Coquimbo. stáli: Dagger, Brian Gamble a připojili další členové. Dnes má s nimi hrály i 2 ženy, Tempano a nyní neaktivní. Momentálně mají se svým manželem Quintrala and nachází členové policie, jak

Husaři jsou členy Airsoftu Chile. Co Vás určitě zaujme je fakt, že tento rok byl v Chile schválen zákon, ve kterém vláda uznává Airsoft jako oficiální sportovní disciplínu. V Chile je považován airsoft za rekreační způsob boje, bojové taktiky a simulace využívá jako prostředek zábavy pro mladé a dospělé lidi. Oproti nám mají přísnější pravidla hry. Rozhodně si nezhrají airsoft lidé mladší 18-ti let. A nepomůže ani souhlas rodičů. Je přísný zákaz střílení do obličeje a střílení ze vzdálenosti kratší než 3 metry. Rozmezí síly zbraní je 400 fps +/- 5 pro útočníky, 450 +/- 5 má podpora a 500 fps sniper. Nesmí se používat pyrotechnika, pouze dýmovnice. Nože se používají pouze hladké a plastické. Během hry se nesmí pít alkohol, pouze až skončí hra.

Jim sám hraje skoro každou neděli. Hraje proto, aby se zbavil stresu, strávil hezký den s kamarády, se kterými se může zasmát.

Někdy si Husaři zahrají s jinými týmy, jindy uspořádají předváděcí akce pro běžné občany v Tongoy, nedaleko pláže. Chtěli by hrát i noční akce, ale podmínky, které mají, jim to zatím neumožňují a tak doufají, že se to podaří někdy v budoucnu. Hrají C.Q.B., Mise, Mil-Sim atd. Mají 2 hlavní místa pro hru, starou cementárnu a zemědělský areál.

V týmu existuje hierarchie. Mají velitele a sergente. Velitel je Jim. Pak mají také tři moderátory, v airsoftovém klubu mají prezidenta, viceprezidenta, sekretáře, pokladníka, samozřejmě nějaké ty výbory, třeba přes disciplínu, události a reklamu atd. ☺

Jimovou zbraní je HK 416 má ji 4 roky a nikdy s ní neměl žádný problém, snad proto, že si ji stále čistí a Glocka 16. Ostatní mají například M4, M16, GR15, AK47, SCAR, M249.

Husaři nejdříve používali maskáče typu woodland, ale nyní se převlékli do Multicamu. Ale ani barva maskáče, neskryje to, že pod drsnou výstrojí “zabijáka” samozřejmě tlučou srdce přátelských lidí,

mezi nimiž má důležité místo přátelství a každý airsoftový den se dělí o své zážitky a pomáhají si.

<http://teamhusares.110mb.com/>

Zpracovala: Marci

Respondent: Jim (Hernán A.)

Václav Houfek
Hlavní 101
252 45 Zvole

www.pujcovna-stanu.cz

AIRSOFTKOALICE.CZ

Operacion: FLAVIUS
 Kdo: SAS
 Kdy: březen 1988
 Kde: Gibraltar

Operace Flavius, 1988. Navzdory velkým bezpečnostním opatřením učiněným IRA byli dva dobře známí členové této teroristické organizace, Sean Savage a Daniel McCann, v listopadu 1987 spatřeni ve Španělsku protiteroristickými experty z madridské kanceláře Servicios de Informacion. Poté co nějakou dobu sledovali jejich pohyby, oznámili jejich přítomnost MI6 (britské zahraniční zpravodajské službě) a velitelství SAS. Všeobecně se došlo k závěru, že se v regionu mohou teroristé nacházet jen ze dvou důvodů – aby provedli operaci proti některým z 250 000 Britů nacházejících se na Costa del Sol, anebo proti cílům britské armády na Gibraltar. Předpokládaný cíl útoku byl poté v průběhu několikaměsíční koncentrované spolupráce mezi britskými a španělskými zpravodajskými a protiteroristickými experty omezen na jeden. Brzy se na něm shodli: cílem mělo být s největší pravděpodobností slavnostní střídání stráží před rezidencí gibraltarského guvernéra. Vskutku tomu tak bylo a tajné plány IRA, aniž by o tom věděla, byly prozrazeny. Když se k tomu závěru přišlo, byla vytvořena krycí historka, jež plánované střídání stráží posunula až na 8. Březen 1988. Jako záminka se oficiálně uvedli změny v plánu slavnostní akce, které souvisely a renovací strážnice. Ve skutečnosti byla celá událost odložena proto, aby měly příslušné orgány více času k naplánování akcí proti členům IRA.

Prvního března úřady zaznamenaly příjezd Irky cestující pod falešným jménem Mary Parkinová, později byla identifikována jako dlouholetá teroristka IRA Mairead Farrellová. Zblízka sledovala při mnoha příležitostech ceremonii střídání stráží. Bylo bez jakýchkoliv pochybností jasné, že provádí předběžný průzkum pro jednotku aktivní služby (ASU) IRA. Následujícího dne bylo v Londýně Spojeným zpravodajským výborem učiněno rozhodnutí, ve kterém se akceptoval fakt, že nebezpečí útoku je bezprostřední.

Proto byla 3. března na Gibraltar vyslána skupina šestnácti mužů týmu speciálních projektů SAS, všichni přicestovali rozdílnými lety a v různou dobu. Jejich úkolem bylo zabránit podezřelým v provedení útoku. Když byl cíl předpokládaného útoku určen, bylo už jen na mužích SAS zjistit, jakým způsobem se IRA chystá akci provést. Informace zjištěné SAS potvrzovaly, že teroristé jsou silně ozbrojeni a že metodou útoku, kterou uplatní, bude téměř jistě odpálení nálože na dálku umístěné v automobilu zaparkovaném vedle místa střídání stráží. Z těchto důvodů byl týmu SAS vydán rozkaz povolující použití i prostředků vedoucích ke smrti teroristů „ jestliže jejich použití bude odůvodněné předpokládaným aktem vedoucím, nebo takovým, který by mohl vést k ohrožení života nebo životů, a jestliže nebude existovat jiný způsob, jak tomu zabránit, než použití ručních zbraní.“ Toto byla důležitá okolnost, protože pokud se teroristé chystali odpálit na dálku nálož, mohli to provést pouhým zmáčknutím tlačítka miniaturního detonátoru. Což pro zkušeného vojáka znamenalo, že jakýkoli neočekávaný pohyb, ruka, která zamíří do kapsy či do zavazadla, může indikovat pokus o odpálení bomby.

Ve 14,50 šestého března byli tři příslušníci IRA spatřeni, jak vstupují do městského centra. Už dříve byl sledován Savage, který přijel na hlavní náměstí s bílým Renaultem 5 a zaparkoval jej vedle místa, kde se později mělo odehrávat střídání stráží. Poté, co se chvíli teroristé procházeli po náměstí, znovu se u auta setkali. O pár minut později opustili prostor a vydali se pomalu pěšky k hranicím na severu. Této příležitosti využil bombový expert SAS a rychle se u auta porozhlédl po nějakých známkách přítomnosti nainstalované nálože. Nahlásil zpět, že neobjevil žádné výbušné zařízení, ale bylo pořád ještě možné, že se v autě nějaké skrývá. To však nemohlo být ověřeno bez toho, že by automobil

nebyl odvezen na bezpečné místo a nerozmontován. Což nebylo pochopitelně za daných okolností možné, a proto museli příslušníci SAS předpokládat, že se v autě bomba ukrývá. Na základě těchto informací vydal příslušníkům týmu SAS gibraltarský policejní komisař příkaz k zajištění podezřelých teroristů. Proto dostal čtyřčlenný tým SAS, který sledoval IRA, příkaz neutralizovat podezřelé a připravit se k akci. Zatím v operačním středisku policejní šéf povolal jednoho ze svých mužů k návratu na základnu, aby měl k dispozici vůz, kterým by odvezl teroristy do vězení. Důstojník rozkaz potvrdil, ale protože se zrovna nacházel v hustém silničním provozu, zapnul sirénu a vyjel na opačnou

stranu vozovky, aby se dostal co nejdříve zpět na základnu. Nedaleko odtud na jednom náměstí zazněl znenadání zvuk této sirény. McCann a Farrelová, kteří se na náměstí zrovna nacházeli, a jejich nervy byly už tak celé napjaté z předcházejících dnů, které trávili plánováním atentátu, zůstali stát jako přimražení na místě. Rychle se kolem sebe rozhlédli a spatřili muže z SAS, kteří od nich byli vzdáleni pouhých deset metrů. McCann pak udělal to, co bylo později označeno za „agresivní pohyb“. Pohnul rukou před tělem a nejbližší člen SAS po něm vystřelil, několikrát jej trefil do zad. V témže okamžiku učinila Farrelová pohyb rukou směrem ke své kabelce. Příslušník SAS se domníval, že kabelka může obsahovat detonátor, a proto na ni dvakrát vystřelil, okamžitě ji zabil. McCann byl ještě na živu, ale protože se mělo za to, že ještě představuje nebezpečí, byl pak ještě pětkrát zasažen. Nedaleko odtud uslyšel Savage střelbu a rozběhl se přímo ke dvěma příslušníkům SAS, kteří k němu mířili. Bylo mu nařízeno aby se vzdal, ale namísto toho, aby zvedl ruce nahoru, vsunul svoji pravou ruku do kapsy saka. A protože opět věřili tomu, že odpalovací zařízení může být připevněno kdekoli na jeho těle, začali po něm oba příslušníci SAS střílet, zasáhli ho šestnáctkrát až osmnáctkrát. Během několika sekund byli všichni tři teroristé mrtví a bylo tak zabráněno s velikou pravděpodobností vysokým ztrátám na životech mezi civilisty.

V následujících měsících bylo zahájeno velké vyšetřování této události, protože se objevila obvinění z toho, že SAS nikdy neměla trio IRA zatknout, ale spíše vyslána jako vražedné komando, vytvořené k tomu, aby eliminovalo tři ze špičkových operativců IRA. Civilní svědkové celé události tvrdili, že členové IRA udělali gesta naznačující, že se vzdávají, ale že i přesto byli zastřeleni. Vyšetřování objevilo některá znepokojivá fakta: v okamžicích střelby nebyl ani jeden z těch tří ozbrojen. Ani nikdo z nich u sebe neměl žádné odpalovací zařízení. A konečně, demontáž Renaultu ukázala, že se v něm neskrývalo žádné výbušné zařízení. Nicméně následné vyšetřování příslušníky SAS zprostito jakékoli viny. Avšak i přes to zůstává až do dnešních dnů operace Flavius ve Velké Británii diskutovanou záležitostí.

Zdroj: Encyklopedie elitních sil světa – Richard M. BENNETT

Zpracoval: Carlos

Tenth Company aneb Desátá rota od znovu založení po třech letech

Pokud jde o zaměření, jsme fanklub USMC - snažíme se docílit podoby pěchoty USMC jsme v 3 cesty a za druhou se zastavíme.

Naším velícím je first sergeant percussion, řečený „Bouchač“, kterému je 44 let. Je to voják v civilu, člen klubu vojáků v záloze a v mládí bývalý svazarmovec z or. Ruprechtice. Jsme veselá parta ze severu Čech. Počet mužů a žen od 10-ti do 44-ti let je ucházející, nyní máme 25 kusů military airsofttřáků. Z toho je 7 dospělých, 15 členů je ve věku 15-18, zbytek tvoří členové do 15-ti let a jsou to naši synové, ale bereme je za členy, krev holt není voda a podceňuješ-li přítele či syna, stane se z něj nepřítel.

Jak vzniknul náš název a proč máme v názvu právě desítkut? Tak pro to máme hned několik důvodů. Tým byl znovu založen v Liberci 10. Snažíme se dodržovat desatero a trestáme deseti klikama neúctu či nadávku, 10 minut dáváme náskok při patrole nepříteli na trénincích. A taky po 10 hodině, když zrovna neprobíhá akce dáváme volno, ale ráno musejí být členové čerství do boje.

Pořádáme akci Zelená stezka v Jizerských horách s účastí do 70 lidí, je to holt chráněnka a takže bez pyra, jinak jezdíme na akce do lokality hlavně okolí Ralska, zatím jen na ty levnější. Kluci se stále vyzbrojují a věkově všude nevyhovují a pak, my držíme spolu. Většina jsou vlastenci.

Rozdělení týmu do 5-ti členných hlídek. Ve volbě zbraně kluky neomezujeme, pouze pokud jde o sílu pružin. Máme 7 sniperů se zbraněmi od 500 fps do 570 fps, jinak jsou to gauneři, ostatní členové mají zbraně od 400 fps do 500 fps, Máme také dvě zdravotnice, z toho jedna velí základnímu táboru, druhá ošetřuje v boji, obě i střelí, holt emancipace

dorazila i do severních Čech. Všichni airsofttřáci v našem týmu jsou posbíraní z malých týmečků, co se courali po místních remízcích, snažíme se je sjednotit a zaručit jim jeden vzor na další roky, aby finančně vydrželi zátěž military airsoftu a nestali se další teroristickou jednotkou plnou anarchie .

Bohemia Air Soft®
www.airsoftshop.cz

Více podrobností o našem týmu najdete na našich webových stránkách:

<http://tenth-company.9e.cz/news.php>

fotografie:

<http://10rotalbc10.rajce.idnes.cz/>

Naše heslo: Softem žijem, při softu decháme, kdyby nebyl tak umřem, toť vše: „semper fidelis“

Autor: Boučač

MILITARY & OUTDOOR SHOP

ARMYNET

Bohemia Air Soft[®]
www.airsoftshop.cz

**NEJSTARŠÍ ARMYSHOP
V CENTRU PRAHY**

Partneři Airsoft Klubu Dejvice

Vydává: AIRSOFT KLUB DEJVICE

www.airsoftdejvice.cz

info@airsoftdejvice.cz

carlos.akd@seznam.cz

AKD 2011